

سُورَةُ التَّوْبَةِ (مَدَنِيَّة)

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾ ئەمە بەری بوونیکی گەوره و گرنگە لەلایەن
خواو پیڤەمبەرەکیەوه بۆ ئەوانەیی که پەیمانان لەگەڵدا بەستبوون لە هاوێلگەران (واتە پسان و نەمانی ئەو
پەیمانانەییە که لەگەڵ هاوێلگەراندە بەستراوە، چونکە ئەوان دەست پێشخەر بوون لە شکاندنی پەیمانەکەدا).
فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُحْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾ جا
کەواتە ئەو هاوێلگەران بۆتان هەیه چوار مانگ بەسەر زەویدا بگەرێن (تا شوێنیک بۆ نیشتهجێ بوونی
خۆتان دەدۆزنەوه)، بشاران بەراستی ئێوە دەسەوسانکەری خۆانین و لە دەست ئەو دەرناچن، بەراستیش
خوای گەوره رەسواکەری بێ باوەرە. وَأَذِّنْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ
بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾ ئەمەش بانگەوازو راگەیانندیکە لەلایەن خواو پیڤەمبەرەکیەوه بۆ
هەموو خەلکی، لە رۆژی حەجی گەورەدا که :بەراستی خواو پیڤەمبەرەکی بەرین لە موشریک و
هاوێلگەران، جا ئەگەر ئێوە تەوبە بکەن و بگەرێنەوه لە بێ باوەری ئەو چاکترە بۆتان، خۆ ئەگەر هەر یادی بن
و پشت هەلکەن، ئەو چاک بزانی بەراستی ئێوە دەسەوسانکەری خۆانین و لە دەسلاتی دەرناچن و مژدە
بدە بەوانەیی که بێ باوەر بوون، بەسزایەکی پڕ ئیش و ئازار...!! إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ
يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
﴿٤﴾ بەلام ئەو هاوێلگەرانی که پەیمانان لەگەڵیاندا بەستووە، پاشان پابەندی پەیمانەکی بوون و هیچیان لێ کەم
نەکردووە و یارمەتی کەسیشیان نەداوە دژتان، ئەو ئێوە پەیمانەکیان بۆ بەرنەسەر تەواوی بکەن، تا کاتی
دیاری کراویان، چونکە بەراستی خوا پارێزکارانی خۆش دەوێت. فَإِذَا أُنْسِلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا
الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَعَاتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾ جا کاتیک مانگە حەرامەکان بەسەرچوون (که بریتیه
لە: ذوالقعدة، ذوالحجة، محرم، رجب) ئەو هاوێلگەران پەیمان شکێن بکوژن لەهەر کۆی دەستان لێیان گیر
بوو، یاخود بەدیل بیانگرن، سنوور دانێن بۆ چالاکیان، هەروەها کەمین و بۆسەیان لە هەموو شوێنیک لەباردا
بۆ دانێن، جا ئەگەر (پیش ئەوێ دەستی ئێوەیان بگات) تەوبەیان کردو وازیان هێنا لەو کارەیان و نوێژیان کردو
زەکاتیاندا، ئەو وازیان لێهێنن و رێیان بۆ چۆل بکەن، چونکە بەراستی خوا لێخوێشبوو دلوڤانە (ئەگەر راست

بکه، خو ئه گهر به راستيشيان نه بښت ئيوه حسابي روالهت بکه. **وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجَرَهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ** ٦ خو ئه گهر که سيک له هاو له گهران داوای په نای لی کردیت (ئهی پیغه مبهړ ﷺ ئهی ئیماندار)، ئهوه تویش په نای بده ههتا گوئی له فهرمووده کهی خوا (قورئان) ده بښت، پاشان بیگه یه نه بهو شوینه ی ده یه ویت و (مال و گیان و ژیا نی) تیا یدا پاریزراوه، ئهم میهره بانیه له بهر ئه وه یه ئه وانه که سائیکن نازان (خواناسی چیه). **كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ** ٧ چون په یمان ده بښت بو هاو له گهران (ئه وانه ی که چنده ها جار په یمان ده شکین)، لای خواو لای پیغه مبهړه که ی (په یمان نایت)؟! جگه له وانه ی که له پال مزگه وتی حهرام و (که عبده) په یمانتان (له گه لیاندا مؤرکرد) ههتا ئه وان پابه ند و راست و دروست بن له سهر په یمانه که یان به رامبه ر ئیوه وه، ئه وه ئیوه ش پابه ندو راست و ره وان بن بویان، چونکه به راستی خوا پاریزکارانی خوش ده ویت. **كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ** ٨ چون (پابه ندی په یمان دهن له گهل ئیوه دا، کاری چاک له وانه ناو ه شیته وه) خو ئه گهر له کاتیکدا ده ستیان به سه رتاندا بروت ئه وه هیچ سنووریک ناپاریزن، نه خزمایه تی ده فامن، نه په یمان، به دهم و زاریان رازیتان ده که ن، دلّه کانیشیان دژو بیزارن له وه ی که به دهم ده یلین (دژی راگرتنی په یمانه کانیان) زوره شیان له سنوور ده رچوون و په یمان شکین. **أَشْتَرُوا بِآيَةِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** ٩ هاو له گهران نرخیان بو ئایه ته کانی خوی گه وره دانه ناوه) ئه وانه به ئایه ته کانی خوا پارو ده ستمایه کی که می دنیا یان کری و گورپانه وه (ئایه ته کانی خویان گورپه وه به نرخیکی که م و هه رزان) و ئینجا پشتیان هه لکرد له ریگه ی خوا، ریگری خه لکیشیان لی ده کرد، به راستی ئه و (خوا نه ناسانه) ناپه سه ند بوو ئه و کارو کرده وه یی که ده یان کردو ئه نجامیان ده دا. **لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ** ١٠ ئه وانه ده رباره ی هیچ ئیمانداریک سنووری خزمایه تی و په یمان ره چاو ناکه ن و ناپاریزن، هه ر ئا ئه وانه شن ده ستریزکاران. **فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ** ١١ جا ئه گهر ته وه به بکه ن و په شیان دهرپرن و نویژه کانیان ئه نجام بدن و زه کات له مال و سامانیان ده رکه ن، ئه وه برای دینی ئیوه ن، ئیمه یش ئایه ت و فهرمانه کان روون ده که یه وه بو که سائیک که ده یزان. **وَإِنْ**

تَكُونُوا أَيْمَنَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَتَلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ خو ئه گهر ئه وانه په پيمانه کانيان بشکينن له دواى به ستنى و گالتهو تانه و ته شهريان له تايين و بهرنامه که تان ددها، نه وه بجهنگن دژى سهرانى کوفر، به پراستى ئه وان هيچ په پيمانتيکيان نيه، بو ئه وهى کوډ بدن و واز له بن باوهري خويان بهين. **أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا تَكُونُوا أَيْمَنَهُمْ وَهُمْ أَوَّاهٌ بِالْأَسْوَاقِ وَالرَّسُولِ وَهُمْ بَدْعُكُمْ** **أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ** ﴿١٣﴾ باشه، ئايا ئيوه ناههنگن دژى که ساتيک که به لئن و په پيمانه کانيان هه لوه شانده و هه وليشياندا که پيغه مبهه درکه ن له شاري (مه که که) و ههر ئه وانيش يه که مجار ده ستيان کرد به دژايه تيتان، ئايا له وان ده ترسن؟ جا خو ههر خوا شايسته يه که لئى بترسن ئه گهر ئيوه ئياندارن. **قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ** ﴿١٤﴾ ئه ي ئيانداران بجهنگن دژى بن باوهران، نه وه خوايه که به ده ستنى ئيوه سزيان ددهات و سه رشپرو خه جاله تيان ده کات و ئيوه به سه رياندا سه ر ده خات سينه ي گروى ئياندارانيش گوشادو ئاسووده ده کات و دل و ده روونيان ساريژ ده کات (چونکه کاتي خو ي کافره کاني مه که که زور ئازارو ئه شکه نجه ي ئياندارانيان ددهاو بن به زه ييانه هه نديکيان لي شه هيد کردن). **وَيَذْهَبُ غِيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ** ﴿١٥﴾ هه رچى ئازارو کينه ش هه يه له دلي ئيانداراندا لاي بيات و نه پيئليت، خواى گه وره ش ته و به و په شياني له و که سه و ورده گريت که خو ي ده يه ويټ و (شايسته يه)، خواى گه وره زاناو دانا يه. **أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ** ﴿١٦﴾ ئه ي ئيانداران ئايا پيټان وابوو و واتان ده زاني هه روا وازتان ليده هينريټ (بن تاقيکردنه وه) له کاتيکدا هيشتا خوا ده ري نه خستوو نه وانه ي جيهاديان کردوو وه تیکوشاون له ئيوه و جگه له خواو پيغه مبهه که ي و ئيانداران که ساني تريان نه کردوو به جيى متانه و رازو نه يني خويان، خوايش هه ميشه ئاگاداره به هه موو نه و کارو کرده وانه ي که نه نجامي ددهن (به لام ده يه ويټ هه موو راستيه کان ده رکه ون و بينه روو). **مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ** ﴿١٧﴾ شياو وشايسته نه بووه بو موشريک و هاوه لگه ران که مزگه و ته کاني خوا ئاوه دان بکه نه وه، له کاتيکدا خويان شايه تن له سه ر خويان که بن باوه رن، نه وانه هه موو کارو کرده وه کانيان بن نر خه و پوو چهل بوته وه، نه وان له ناو ئاگري دوزه خدا (له ژياني کوله مه رگيدا) به رده وامن. **إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ**

إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ به پرستی تنها ئەو کەسە (بەدڵ و بەگیان) مزگەوتەکانی خوا ئاوەدان دەکاتەو (بە خواپەرستی و نوێکردنەوهی) کە باوەری پتەوی بەخوا و بەروژی دواي هیناوه و نوێزەکانی بەچاکی ئەنجام داوه و زەکاتیشی (لە مال و سامانی) دەرکردووه و لە کەسیش نەترساوه جگە لە خواي بالادەست، جا ئومیدە ئەو جوړه کەسانه له پیزی رښوویی کراواندا بن. **أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾** ئایا ئیوه بەرەواو دروستان دانا ئاوبەخشین بەحاجیان و ئاوەدان کردنەوهی مزگەوتی حەرام (کەعبە)، وەک ئەو کەسە وایت کە باوەری پتەوی بەخوا و بەروژی دواي هیناوه و تیکۆشاوه لە پیناوی رییازی خوادا؟ ئەو دوو دەستەیه وەک یەکێن و لەیەک ئاستدا نین لای خوا، خواي گەورەش هیدایەت و رښوویی قەومی ستەمکار نادات. **الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾** ئەوانەي باوەریان هیناوه و کوچیان کردووه و جیهادو هەول و کوششیان ئەنجامداوه لە پیناوی رییازو رەزامەندی خوادا بە مالیان و بەگیانیان، پلەپایەو پاداشتیان لای خوا بۆ سنوور و گەورەترە، ئا ئەوانەش کە باسکران هەر ئەوانە سەرفرازو بەختەوهرن... **يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾** جا ئەوانە پەرورەدگاریان مژدەیان دەداتی بە رەحمەت و میهرەبانی تایبەتی لە لایەن خۆیەوه، هاوڕی لەگەڵ رەزامەندی و خوشنودی و بەهەشت و باخی بۆ شومار، لە کاتیکدا بۆ ئەوان هەیه لەو بەهەشتەدا نازو نەعمەتی نەپراوه کە پیشکەشیان دەکرێت. **خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾** لەهەمان کاتدا لەو بەهەشتەدا بۆ هەمیشە و بەردەوام ژيان دەبەنە سەر، به پرستی خواي بهخشنده پاداشتی گەورە و بۆ سنووری لەلایە. **يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾** ئەي ئەو کەسانەي باوەرتان هیناوه، باو و باپیران و براکانتان مەکەنە پشتیوان و خوشەویستی خۆتان، ئەگەر ئەوان بۆ باوەریان خوش ویست و هەلیانێژارد بەسەر ئیمان و باوەردا، هەرکەس لە ئیوه پشت بەوان بیهستیت و خوشی بوین، ئا ئەوانە هەر ستەمکارن. **قُلْ إِن كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا**

يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ ئەى محمد (ﷺ) پێيان بۆ: ئەگەر باوو باپیرانتان و براکتان و هاوسەرانتان و عەشرەت و ھۆزتان و مائ و سامائیک کە بەدەستان ھیناوە، یاخود بازرگانیک دەترسن کە شکان و بۆ بازاری پروی تێکات و خانووبەرە و کۆشک و تەلاریک کە ھەز دەکەن لێتان تێک نەچێت و دڵخۆش پێی، لاتان خۆشەویستتو نازدارتر بێت لە خواو پیغەمبەرەکی و جیھادو تێکۆشان لەپێناو رێبازی ئەو زاتەدا، دە ئەو چاوەروان بن، ھەتا خواى گەورە دێت بە فرمانەکانیەو و (تۆلەتان لێ دەسینیت)، خواى پەرورەدگاریش ھیدایەت و رێنمووی قەومی یاخی و لە سنوور دەرچوو نادات. **لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾** سویند بێت ییگومان خواى گەورە لە زۆر شویندا سەری خستن (بەسەر بۆ باوەرپاندا)، لە رۆژی حونەینیش کاتیک کە زۆری ژمارەى خۆتان سەرسامی کردبوون، جا (بینیتان) ئەو زۆریە ھیچ فریاتان نەکەوت و بۆ نیازی نەکردن، زەویش چەندە فراوانە لێتان ھاتەو یەک و تەنگ بوو، لەوودوا ھەموو پشتان ھەلکردو پاتانکرد. **ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾** پاشان خواى گەورە ئارامی و ئاسوودەیی دابەزاندە سەر پیغەمبەرەکی و سەر ئیئانداران و سەربازانیکی دابەزان کە نەتاندیو، سزای ئەوانەشیدا کە بۆ باوەرپان بوون، ئەوھش سزای و پاداشتی بۆ باوەرپانە. **ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾** ئینجا دواى ئەو خواى گەورە لە ھەر کەسیک کە بیهوێت و شایستە بێت تەوبە و پەشیمانی وەرەگرێت، خوا لێخۆشبوو مېرەبانە. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾** ئەى ئەو کەسانەى باوەرپان ھیناوە چاک بزائن کە موشریک و ھاوئەلگەران ناپوخت و پیسن، ئیتر لەم سالیان بەدواوە نایت نزیکى مزگەوتى حەرام (کەعبەى پیرۆز) بکەون، خو ئەگەر دەترسن لە ھەژاری و نەداری و بۆ بازاری ئەو بزائن کەلە ئاینەدا خواى گەورە لە فەزل و بەخشندەیی خۆى دەولەمەندتان دەکات ھەر کاتیک بیهوێت (ییگومان سامانی نەوت و کانزاکان بەشینک لەو مژدەییە) بەراستی خوا زاناو دانایە. **قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٢٩﴾** ئەى ئیئانداران دژی ئەوانەى کە باوەرپى (راست و دروستیان) بەخواو بەرۆژی قیامەت نیە و ئەو شتانەى خواو

پیغمبره که ی به حه رامیان داناوه به حه رامی نازان و په پیره وی دینی حه ق نابن، له وانه ی که کتیبیان پیدراوه له
 (گاورو جوو) بجهنگن، هه تا ئه و کاته ی به نا چاری باج پیشکesh به ده وه لقی ئیسلام ده کهن، (له جیاتی ئه وه ی
 که گیان و مال و سامانیان پاریزراوه و به شداری جهنگ ناکهن). **وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ**
النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضِلُّهُمْ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ
أَنِّي يُؤْفَكُونَ ۳۰ جوله که وتیان: عوزه میر کوری خوایه، گاوره کانیش وتیان: مه سیح کوری خوایه!! ئا ئه و
 بوختانه (نابه جیبانه) قسه ی ئه وانه و به دهم ده یلین و لئی تیناگهن (بیریک ناکه نه وه، تیافکرن) ئه و گوفتارهیان
 لاسایی کردنه وه ی ئه وانه یه که پیشتر بن باوهر بوون (له وه دا که ده یانوت فریشته کان کچی خوان)، ده ک
 به کوشت چن و خوا له ناویان به ریت، ئاخر ئه م بوختانه ناره وایانه چۆن هه لده به ستن. **اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ**
وَرُهْبَنَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۳۱ گاورو جوو حاخام و قه شه کان ی خو یان کردوته په روه ردگاری خو یان له جیاتی
 خوا (ملکه چ و فره مان به رداریان، ئه وانیش به ئاره زووی خو یان شتیان بو حه لال یان حه رام ده کهن) هه روه ها
 مه سیحی کوری مه ریه میش (به کوری خوا ده زان) له کاتیکدا که فره مانیان پینه دراوه جگه له په رستنی تاکه
 خوایه ک، ینگومان جگه له وزاته خوایه کی تر نیه، پاک ی و ینگه ردی و ستایش بو ئه و زاته یه، که (ئه و نه فامانه)
 هاوه لی بو بریار ده دن. **يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ**
الْكَافِرُونَ ۳۲ ئه وانه به و بیرو باوهره پوو چانه یانه وه ده یانه وی ت نوورو ئاینی خوا به قاله ی ده میان بکوژینه وه و
 خاموشی بکه ن (به لام خه یالیان خاوه) خوا ناهیلیت ئاوتیان بیته دی و هیچ شتینکی تری ناویت جگه له وه
 نه بیت ئاین و نووری خو ی سه ر بخت و نووری خو ی ته واو بکات و ده ری بخت، هه رچه نده کافرو بن
 باوهران پیی سه غله ت و دلته نگ بن. **هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ**
كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۳۳ هه ر ئه و زاته بویه پیغمبره که ی هاوړی له گه ل هیدایه ت و رینمووی و
 ئاینی راست و دروستدا ره وانه کردووه تا سه ری بخت به سه ر هه موو به رنامه و ئاینه کان ی تردا، هه رچه نده
 موشریک و هاوه لگه ران پیی سه غله ت و دلته نگ بن. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ**
وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ
وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۳۴ ئه ی ئه و که سانه ی باوهرتان هیناوه، چاک
 بزان که زوره ی حاخام و مالومه کان ی جوو و قه شه ی گاوران، مال و سامانی خه لکی به ناحه ق ده خون،

بهر هه‌لستی رپیاز و ئاینی خوا ده‌که‌ن، جا ئه‌وانه‌ی که ئالتون و زیو کو ده‌که‌نه‌وه و قایی ده‌که‌ن و له پیناوی
 رپیازی خوادا و بو ره‌زامه‌ندی ئه‌و، نایه‌خشن، ئه‌وه مژده‌ی سزایه‌کی پر ئیشیان به‌دری!! **يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا**
فِي نَارٍ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
تَكْنِزُونَ ٣٥ ئه‌و سزا سه‌خته له رۆژیکدا ده‌ییت ئه‌و پاره و سامانه‌ی کویان کردۆته‌وه، له دۆزه‌خدا سوور
 ده‌کرێته‌وه، ناوچاو و لاتە‌نیشت و پشتیانی پی داخ ده‌کریت، ئینجا پێیان ده‌وتریت: ئه‌مه ئه‌و سامانه‌یه که
 کۆتان ده‌کرده‌وه بو خۆتان، ده‌ بچێژن سزای ئه‌وه‌ی که بو خۆتان کۆده‌کرده‌وه. **إِنَّ عَذَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ أَثْنَا**
عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا
تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقْتُلُونَكُمْ كَآفَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ
 ٣٦ ییگومان ژماره‌ی مانگه‌کان لای خوا دوانزه مانگه، له‌کتیبی خوادا له (لوح المحفوظ) دا دیاریکراوه، ههر له‌و
 رۆژه‌وه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه، چوار مانگی به‌ حه‌رام داناوه (واته جه‌نگ تیایدا ناییت به‌ریا
 بییت)، ههر ئه‌وه‌یه ئایین و به‌رنامه‌ی راست و دروست، که‌وابوو له‌و مانگانه‌دا سته‌م له‌ خۆتان مه‌که‌ن و
 جه‌نگ به‌ریا مه‌که‌ن، به‌لکو ته‌نها دژی موشریکانی (شه‌ره‌نگیز) هه‌مووتان بجه‌نگن به‌ گشتی هه‌روه‌کو ئه‌وان
 دژی ئیوه ده‌جه‌نگن به‌گشتی، ئینجا بشزانن که خوا یارو یاره‌ری ئه‌و که‌سانه‌یه که لێی ده‌ترسن و پارێزکارن.
إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلُونَهُ عَامًا وَيَحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُطِغُوا عِدَّةَ
مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَلِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ٣٧ به‌راستی
 دواخستن و ده‌ستکاری کردنی ئه‌و مانگانه‌ی که جه‌نگ تیاپاندا حه‌رامه، بو کاتیکی تر؛ سه‌رکه‌شی و
 رۆچونیکی زیاتره له‌ کوفرو خوانه‌ناسیدا، ئه‌وانه‌ی که بی بر‌وا بوون پینی گومرا ده‌کرین، سالتیک ئه‌و ده‌ستکاریه
 به‌حه‌لال داده‌نین و سالتیکیش به‌حهرام، بو ئه‌وه‌ی ئه‌و مانگانه ریک بکه‌ون له‌گه‌ل ژماره‌ی ئه‌و مانگانه‌ی که
 خوا حه‌رامی کردوون، به‌م جو‌ره ئه‌وه‌ی خوا حه‌رامی کردبوو به‌لالیان ده‌کرد، ئه‌وانه کرداره ناپه‌سه‌نده‌کانی
 خویان لا جوان کرابوو، خوایش هیدایه‌ت و رێنووێ هۆزی بی باوه‌ران ناکات. **يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا**
لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْقِلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا
مَتَّعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ٣٨ ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمان و باوه‌رتان هه‌یناوه: ئه‌وه بوچی کاتیکی
 پێتان ده‌وتریت راپه‌رن و ئاماده‌بن و هه‌رش به‌رن له‌ پیناوی ئاینی خوادا دژی ئه‌و خوانه‌ناسانه‌ی که خویان
 ئاماده کردووه بو کۆژاندنه‌وه‌ی نووری خوا (ئیه‌وه له‌شتان داده‌هه‌یزیت و ده‌لکین به‌زه‌ویداو زه‌مین گیره‌بن

ئەلبەتتە ئەم بانگەوازە ھەركاتىك لەلايەن سەركردايەتى ھەكىم و داناو بپروا پى كراووه بپيار درا، كە ھەلقولایى ناو كۆمەلگەى ئىپادارانە و ئەزموونى سالاھى جىھادو خەباتى ژىر زەمىنى ھەيە، دەپت لەلايەن ھەموو ئىپادارانەو پەپرەوى بكرىت ئايا ئىو پازىن بە ژيانى دىناو بەگرنگىرى دەزانن لە ژيانى نەپراوى قىامت لە بەھەشتى بەرىن، بىگومان ژيانى دىنا بە بەراورد لەگەل ژيانى پر لە شادى قىامتدا زۆر زۆر كەم تەمەن و كەم خوشى يە. **إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** (۳۹) ئەگەر (بۆ جىھاد) رانەپەرن و دەستبەكار نەبن، ئەو سزايەكى زۆر بەئىشتان دەدات و

كەسانىكى تر دەھىننە كايەو لە ئىو نەبن، وەنەپت ئىو بتوانن ھىچ زەرەر و زيانىك بە خوا بگەيەنن، (بەنەچوونتان بەدەم بانگەوازی خواو، بەلكو نافەرمانى و دنياپەرستى ھەر زيان لە خوتان دەدات)، خوايش ھەمىشە بەسەر ھەموو شتىكدا دەسلەتدارە. **إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ**

أَثْنِينَ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۴۰) ئەگەر ئىو پشتگىرى پىغەمبەر (ﷺ) نەكەن و يارمەتى نەدەن، ئەو بەپراستى خوا پشتگىرى كردو سەرى خست، كاتىك ئەوانەى بى باوەر بوون دەريان كرد لە شارى مەككە و يەكەن بوو لەو دوو كەسە كاتىك ھەردووكان لەناو ئەشكەوتەكەدا بوون كاتىك بى باوەرەكان گەشتبوونە دەورووبەرى ئەشكەوتەكە ئەبوبەكرى ھاوھلى خەمى لىھات پىغەمبەرىش (ﷺ) دلى دايەو و پى وى: خەفەت مەخو، دلىابە خوامان لەگەلە، ئەوسا ئىتر خوا ئاسوودەى و ئارامى خوى دابەزانە سەرى و پشتگىرى و بەھىزى كرد بە سەربازانىك كە ئىو نەتاندەبينن و بەرنامەو ئاينى بى باوەرپانى دانەواند و پسواترى كرد، بەرنامەو ئاينى خوايش ھەمىشە بەرزو بلندترە، خوايش ھەمىشە بالادەست و دانايە. **أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ** (۹۱) ئەى ئىپاداران ھەر كاتىك داواكران بۆ غەزا لەلايەن

سەركردايەتەكى مەتانە پىكراووه: ئىو بەچەكى سووك و سەنگىن و بەسوارە و پىادەتانەو راپەرن و ئامادەبن و جىھاد و تىكۆشان بكن بەمال و سامان و گىانتان لە پىناوى خوادا، ئەو چاكترە بۆتان ئەگەر ئىو بزانن و تىگەن. **لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ** (۹۲) ئەگەر (غەزای تەبووك) دەستكەوتىكى ئاسان و نزىك بوایە، یا سەفەرىكى مامناوەندى بوایە، ئەو دەورووھەكان شویت دەكەوتن،

به لّام ريگه‌ی دوورو پر مهینهت بۆ ئەوان زەحمەته، (جا له‌وه‌ودوا دین) و سویند به‌زاتی خوا ده‌خۆن و ده‌لێن:
 ئەگەر بمانتوانیایه ئەوه له‌گه‌ڵ ئیوه‌دا ده‌رده‌چووین و ده‌هاتین بۆ غه‌زا، ئەوانه به‌و ر‌ه‌فتارو در‌و‌یانه‌یان، خ‌و‌یان
 تیا‌ده‌به‌ن، خ‌وا‌یش ده‌زان‌یت به‌راستی ئەوانه در‌و‌زن. **عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ**
صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِينَ ﴿٤٣﴾ خوا لیت خ‌و‌ش ب‌یت ئە‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ)! بۆ م‌و‌ل‌ه‌ت دان‌ی (نه‌ده‌ب‌وا‌یه
 م‌و‌ل‌ه‌ت‌یان ب‌ده‌یت) هه‌تا به‌چاک‌ی ب‌ۆت ده‌ریک‌ه‌و‌یت، ک‌ی ر‌استه و با‌وه‌ر دامه‌زراوه، ک‌یش در‌و‌زن و دوورووه. **لَا**
يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ لِلَّهِ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾
 به‌لّام ئەوانه‌ی با‌وه‌ر‌یان به‌خواو به‌ر‌و‌ژی د‌و‌ای هه‌یه م‌و‌ل‌ه‌ت ل‌ی ناخ‌وا‌زن (خ‌و‌ ناد‌ز‌نه‌وه له‌ ج‌یه‌اد‌و له‌ غه‌زا)،
 چ‌ون‌که ئاماده‌ن م‌ال و سامان و گ‌یا‌نیان به‌خت ب‌که‌ن له‌ پ‌ی‌نا‌وی خوا‌دا، خ‌وا‌یش زانا‌یه به‌ خ‌ا‌وه‌ن ته‌ق‌وا‌و
 پار‌یز‌کاران. **إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ**
يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾ به‌ل‌کو به‌راستی ته‌نها ئەوانه م‌و‌ل‌ه‌ت ل‌ی ده‌خ‌وا‌زن که با‌وه‌ر به‌خواو به‌ر‌و‌ژی د‌و‌ای نا‌ه‌ین‌ن،
 ئەوانه هه‌م‌یشه دو‌ود‌ل‌ن و د‌ل‌ه‌ را‌و‌کی‌یانه، به‌رده‌وام له‌ گ‌وما‌نی خ‌و‌یا‌ندا سه‌ر‌گه‌ردان و و‌ی‌ل‌ن و د‌ی‌ن و ده‌ر‌و‌ن. **وَلَوْ**
أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾
 ئەگەر ئەو دو‌ورو‌وانه ب‌یا‌نو‌ی‌ستایه ده‌ر‌چ‌ن (بۆ غه‌زا) ئەوه خ‌و‌یان بۆ ئاماده‌ ده‌کرد، به‌لّام خوا چ‌الا‌کی ن‌وا‌ندن و
 ده‌ر‌چ‌و‌ونی ئەوان‌ی نه‌و‌ی‌ست (چ‌ون‌که د‌ل‌ و ده‌رو‌ون نه‌خ‌و‌ش بو‌ون)، له‌به‌ر ئەوه س‌س‌تی ک‌ردن و له‌شی ق‌ور‌س
 ک‌ردن پ‌ی‌یان و‌ترا: دان‌یش‌ن بۆ خ‌و‌تان له‌گه‌ڵ پ‌ی‌رو من‌ال و په‌که‌ه‌وته‌کاندا. **لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا**
خَبَالًا وَلَا وُضْعًا خَلَلَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ ئەوانه
 ئەگەر ده‌ر‌چ‌و‌ونا‌یه و له‌نا‌وتا‌ندا بو‌ونا‌یه ه‌ی‌چ‌یان بۆ ئیوه‌ زیاد نه‌ده‌کرد ب‌ی‌ج‌گه‌ له‌ س‌س‌تی نه‌ب‌یت (له‌ ئاش‌و‌وب و
 گ‌یره‌ ش‌ی‌و‌ینی زیات‌ریان له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات) و ده‌ست‌یان ده‌کرد به‌ چ‌ر‌پ و چاپ له‌نا‌وتا‌ندا و ده‌گه‌ران بۆ
 د‌و‌ز‌ینه‌وه‌ی که‌ل‌ی‌ن‌یک، به‌ئا‌وات‌ی ئاش‌و‌وب هه‌ل‌گ‌ی‌رس‌اندن له‌ ن‌ی‌وا‌نت‌اندا، که‌سا‌ت‌یک‌یش هه‌ن له‌ت‌یو ئیوه‌دا، گ‌و‌ی‌یان بۆ
 ده‌گ‌رن، خ‌وا‌یش چ‌اک ئا‌گا‌داره به‌ کار‌و‌کر‌ده‌وه‌ی س‌ته‌م‌کاران. **لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ**
حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَهُ ﴿٤٨﴾ سویند به‌ خوا (ئەو دو‌ورو‌وانه) پ‌ی‌ش‌تر‌یش هه‌ول‌یان دا‌وه
 ف‌یت‌نه و ئاش‌و‌وب (له‌ ن‌ی‌وان ئ‌یا‌ندا‌ر‌اندا) به‌ر‌پ‌ا ب‌که‌ن و چه‌نده‌ها فه‌رمان و نه‌خشه‌یان گ‌و‌ری بۆ ئەوه‌ی ف‌ی‌لت ل‌ی
 ب‌که‌ن و وره‌ت ب‌ر‌وخ‌ی‌ن، هه‌تا خوا ک‌رد‌ی حه‌ق هات و سه‌ر‌که‌وت و د‌ینی خوا پا‌یه‌دار بو‌و، له‌کات‌یک‌دا ئەوان
 هه‌م‌یشه سه‌غ‌له‌ن (به‌ پا‌یه‌داری ئ‌ی‌س‌لام). **وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَئِذْنَ لِي وَلَا تَفْتِنِي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ﴿٤٩﴾**

وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾ لهو دوورپووه بڼی چاوو پروانه کهسانیک هه ن دهلن: مؤله تم بدهو تووشی گوناھو سه ریچیم مه که!! (به بیانوی ئه وهی له غه زادا، له وانه یه تووشی گوناھو هه له بیټ!!) له حالیکدا ئه و جوړه که سانه با چاک بزنان که له گوناھو تاواندا روچوون، بیگومان دوزه خیش که ماروی بڼی باوهرانی داوه و (رزگار بوونیان ئه ستمه). **إِنْ تُصِْبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِْبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾** ئه ی پیغه مبهه (ﷺ) ئه گهر خپرو چاکه یه کت تووش بیټ، ئه وه ئه وان پپی دلته نگ و سه غله ت دهن، خو ئه گهر به لاو ناخوشیه کت تووش بیټ ئه وه دهلن: ئیمه پیشت دهستی خو مانمان وه شاندا (باشمان کرد نه چووین بو جهنگ، پیشبینی ئه مه مان ده کرد)، ئه وسا پشت هه لده که ن له کاتیکدا ئه وان دلخوش و شادمان...! **قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾** ئه ی پیغه مبهه (ﷺ) توش بلی: هه رگیز له وه زیاترمان بو پیش نایه ت جگه له وهی که خوا بوی نوسیووین (هه رچیش بو مان پیش دیت هه ر خیره بو مان)، ئه وزاته هه میشه یارو پشتیوانمانه، ده با ئیمانداران هه ر پشت به و خواجه بیه ستن. **قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبَّصُونَ ﴿٥٢﴾** به دوورپووه کان و بڼی باوهران بلی: ئایا ئیوه له یه کیک له و دوو سه ره نه نجامه چاکه زیاتر چاوهروانی چپان بو ده که ن، له کاتیکدا هه ردوویان چاکن و ئاواتیان بو ده خوازین (که: یان سه رکه وتنه، یان شه هید بوون) ئیمه ش هه میشه چاوهرپی ئه وه ده که ی خوی گه وره به لاو سزایه کی تاییه تی خویتان به سه ردا ببارینیت، یان به دهستی ئیمه تووشی شکستی و نه هامه تی بین، ده ئیتر ئیوه خوتان مه لاس بدن و چاوهرپی بن، به راستی ئیمه ش له گه لتاندا چاوهرپین. **قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٣﴾** به دوورپووه کان (که ده یانه ویت له مال به خشین خویان بشارنه وه) بلی: هه رچی ده به خشن به ره زامه ندی یان به ناچاری هه رگیز لیتان وه رناگیریت، چونکه به راستی ئیوه کهسانیک گوناھبارو باوهر دانه مه زراون. **وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرْهُونَ ﴿٥٤﴾** هه ر بویه ش ئه وهی که ده یبه خشن لیان وه رناگیریت، چونکه ئه وانه باوهریان به خواو به پیغه مبهه که ی (ﷺ) نه و نایه ن بو نویژ، مه گهر به له ش به باری ته مه لی نه یټ، مال و سامانیش نابه خشن مه گهر له کاتیکدا که ئه وان نابهدل و سه خله تن. **فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾** ئه ی پیغه مبهه (ﷺ) ئه ی ئیماندار) نه مال و سامان

و نه نهوېان سه رسامت نه کات به باشيان بزانيت، چونکه به پراستی خوا هر دهه ویت له ژيانی دنیا دا توو شی به لاو سزایان بکات له ریگهی مال و سامان و نهو په نهوه و گیانیان ده ریټ، له کاتیکدا که نهوان بی باوه رن. **وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ** ۵۶ نهوانه سویندیش به خوا ده خون که به پراستی له نیوهن، (به لام درو ده کن) نهوانه هیچ کاتیک له نیوه نین، به لکو نهوانه که سائیکن که له ترسا خه ریکن زیره بکن و ترسنوکن. **لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا اَوْ مَعْرَتًا اَوْ مَدَخَلًا لَّوَلَوْ اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ** ۵۷ خو نه گهر په نایه ک یان چند نه شکه و تیک یان ژیر زه مینیکیان ده ست بکه ویت نهوه به په له پروی تیده کن و له کاتیکدا که نهوان هیچ شتیک جله ویان ناگریټ (نهونده له به شار بوونی غزا ده ترسن). **وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَاِنْ اَعْطُوا مِنْهَا رِضًا وَاِنْ لَّمْ يُعْطُوا مِنْهَا اِذَا هُمْ يَسَخَطُونَ** ۵۸ هه یانه تانه و ته شهر له تو ده دات له دابه شکردنی زه کات و ده سته و تدا (پروپاگنده ده کات که گوايه عه دالت و دادی تیدا نیه)، جا نهوانه نه گهر به شیان بدریت رازین، نه گهر بی به ش بکرین لیی نهوه خیرا نهوان رق هه لده گرن و کینه له سینه ده گرن. **وَلَوْ اَنَّهُمْ رِضًا مَّا عَاتَبَهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِينَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ اِنَّا اِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ** ۵۹ خو نه گهر نهوانه رازی بوونایه به و به شهی خوا به نسبی کردوون و پیغه مبه ر (ﷺ) پیی به خشیوون و به دل بیانوتایه : خوامان به سه (که لیان رازی بیت)، نیمه فره مو ش ناکات له ناینده دا هر پیمان ده به خشیت له فزل و زیاده ریزی خو ی، پیغه مبه ر که شی له وهی ده ستی ده که ویت پیمان ده به خشیت، به پراستی نیمه ناوات و مه به ستمان گه رانه وهیه بو لای خوا و به ده سته پیمانی رهمه ندی نهوه (نه و کاته پاداشتی هه ردو و جیهانیان بو خو یان مسوگر ده کرد). **اِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ** ۶۰ ینگومان زه کات ته نها بو هه ژارو نه داران و نه و که سانه ی که کارمه ندن به سه ریه وه و به و موسلمان نه نویانه ی که هیشتا ایمان جیگر نه بووه له دلیاندا و بو نازاد کردنی کویله کان و بو (یارمه تیدانی) قه رزداره کان و بو گه یاندنی ثابنی خوا (هر بواریک که خزمه ت به بانگه وازی ئیسلام بکات و ثابنی خوا به ره و پیش و سه رکه و تن ببات (هه روه ها بو نه و ریوارانه ش که پاره یان لی ده بریت و نه دار ده که ون، (دابه شکردنی زه کات به و شیوه یه) فره زه له لایه ن خوا وه له گه ردنی ئیمانداراندا، خواش زاناو دانایه (له سامان به خشین و فره زکردنی زه کاتدا). **وَمِنْهُمْ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُولُوْنَ هُوَ اُذُنٌ قُلٌ اُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ**

۶۱ هه‌ندیکی تر (له دوورووه‌کان) ئه‌وه‌نده نه‌فامن، ئازاری دلی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ده‌ن، به‌وه‌ی که ده‌لێن: (محمد) گوئ بو هه‌موو که‌س ده‌گریت، پێیان بلی: گوئ بیستی خیره‌ بۆتان، باوه‌ری پته‌وی به‌خوا هه‌یه، باوه‌ری (به‌ راستگوئ) ئیاندارانیش هه‌یه، ره‌حه‌تیشه بو ئه‌وانه‌تان که باوه‌ریان هیناوه، (به‌لام) ئه‌وانه‌ی ئازاری پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌ده‌ن سزایه‌کی به‌ئیش بۆیان ئاماده‌یه. **يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ اٰحَقُّ اَنْ يَرْضَوْهُ اِنْ كَانُوا مُّؤْمِنِيْنَ** ۶۲ دوورووه‌کان، سویندتان به‌ خوا بو ده‌خۆن تا بپرواتان پێکه‌ن و رازیتان بکه‌ن، له‌کاتی‌که‌دا که‌ حه‌ق وایه‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی رازی بکه‌ن ئه‌گه‌ر ئه‌وانه باوه‌ردارن... **اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّهُ مِّنْ مَّحَادِدِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِۦ فَانَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيْلًا فِيْهَا ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ** ۶۳ مه‌گه‌ر ئه‌وانه نازانن ئه‌و که‌سه‌ی که‌ دژایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، ئه‌وه به‌ راستی ئاگری دۆزه‌خ به‌شیه‌تی و بۆی ئاماده‌یه هاوڕی له‌گه‌ل ژیا‌نی نه‌پراوه‌شدا، ئا ئه‌وه رپسوا‌ی و خه‌ج‌اله‌تیه‌کی زۆر گه‌وره‌یه. **يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزَّوْا اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ** ۶۴ دوورووه‌کان ده‌ترسن له‌وه‌ی سووره‌تی‌ک دابه‌زێرتیه‌ سه‌ریان، هه‌وا‌لیان بداتی به‌وه‌ی له‌ دل و ده‌روونیاندا‌یه، پێیان بلی: گالته‌ بکه‌ن! بێگومان ئه‌وه‌ی لێی ده‌ترسن خوا هه‌ر ئاشکرای ده‌کات (بو خۆتان و بو خه‌لکیش). **وَلِيْنَ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَعَايٰتِهٖۡ وَرَسُوْلِهٖۡ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ** ۶۵ کاتی‌ک تو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گو‌فتاری نابه‌جیا‌ن ئاگادار ده‌یت و لیا‌ن ده‌پرسیت (ئه‌وه خه‌ریکی چین؟!) ئه‌وه بێگومان ده‌لێن: به‌راستی ئیمه‌ ته‌نها ده‌مه‌ته‌قی و گه‌مه‌و گالته‌مان ده‌کرد، پێیان بلی: ئایا ئیوه به‌ خواو ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی گالته‌تان ده‌کرد؟! **لَا تَعْتٰذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمٰنِكُمْ اِنْ نَّعْفُ عَنِ طٰٰفِةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبُ طٰٰفِةًۢ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا مُّجْرِمِيْنَ** ۶۶ ئیتر بئ سووده‌ پاکانه مه‌که‌ن، چونکه به‌راستی ئیوه بئ باوه‌ر بوون دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ رواله‌تا باوه‌رتان هینابوو ئه‌گه‌ر له‌ ده‌سته‌یه‌کتان خۆش بین (دوا‌ی ته‌وبه‌ی راسه‌قینه) ده‌سته‌یه‌کتان هه‌ر ئازار ده‌ده‌ین (به‌هۆی کاری نابه‌جیه‌وه) چونکه به‌راستی ئه‌وان تاوانبارو تاوانکار بوون. **اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُۢ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَّأْمُرُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ** ۶۷ دوورووه‌کان له‌ پیاوان و له‌ ژنان سه‌ر به‌یه‌کترن و وه‌ک یه‌کن له‌م ره‌فتارانه‌دا: فه‌رمان به‌گونا‌هو خراپه‌ و تاوان ده‌ده‌ن و قه‌ده‌غه‌ی خێرو چا‌که ده‌که‌ن و ده‌ستیان ده‌نوقینن (مال و سامان به‌شی که‌س ناده‌ن)، ئه‌وانه‌ خوا‌یان فه‌رامۆش کردووه، خوا‌یش ئه‌وانی پشت گوئ خستووه، به‌راستی دوورووه‌کان هه‌رخۆیان یا‌خی و له‌ ئایین ده‌رچوون. **وَعَدَ اللّٰهُ**

الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

﴿٦٨﴾ خوا (هه‌په‌شه‌ی کردوه و) به‌ئینی ئاگری دۆزه‌خی به دوورپوه‌کان له پیاوان و ژنان و به‌ئێ باوه‌پانیش داوه، که به‌رده‌وام و نه‌مرن تیایدا، ئەو دۆزه‌خه‌یان به‌سه و کالاً به‌قه‌د بالایه‌و خوا نه‌فره‌تی لیکردوون و سزای به‌رده‌وامیش به‌شیانه و بۆیان ئاماده‌یه.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأُولَادًا

فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي

خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ ئیوه‌ش ئە‌ی بێ

باوه‌پان وه‌ک ئە‌و بێ باوه‌پانه‌ن له پێش ئیوه‌دا بوون، که ئە‌وان له ئیوه به‌هێزتر بوون و مال و مندالیشیان له

ئیه‌ زیاتر بوو، ئینجا ماوه‌یه‌ک به‌و به‌شه‌ی که هه‌یانبوو رایان‌بوارد، ئیوه‌ش ماوه‌یه‌ک راتان‌بوارد به‌ به‌شه‌که‌ی

خۆتان، هه‌روه‌ک چۆن ئە‌وانه‌ی پێش ئیوه رایان‌بوارد به‌ به‌شه‌کانی خۆیان!! ئیوه‌ش رۆچوون له ئاره‌زووبازیدا

وه‌ک چۆن ئە‌وان رۆچوون له ئاره‌زووبازیدا، ئا ئە‌وانه هه‌موو کارو کرده‌وه‌یه‌کیان پووجه‌ل بۆته‌وه و به‌که‌لکیان

نه‌هات له دنیاوقیامه‌دا ئا ئە‌وانه هه‌ر خۆیان ره‌نج به‌خه‌سارن. أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ

وَتَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ

وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾ ئایا ئە‌وانه هه‌والی گرنکی قه‌ومه‌کانی پێش خۆیان پێ نه‌که‌یشتوه

(به‌تایبه‌تی) قه‌ومی نوح و عادو ثمود، قه‌ومی ئیبراهیم و نیشته‌جیکانی مه‌دیه‌ن (قه‌ومی شوعه‌یب)، هه‌روه‌ها

ره‌فتار نزم و بێ ره‌وشته‌کان (قه‌ومی لوط)، جا هه‌موو ئە‌و نه‌ته‌وانه پیغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌به‌لگه‌و نیشانه‌ی

ئاشکرایان بۆ هێنان، جا به‌راستی وه‌نه‌بێت خوا سته‌می لیکردبن، به‌لکو ئە‌وان سته‌میان له خۆیان کرد.

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ له‌و

لاشه‌وه ئیانداران له پیاوان و له ئافره‌تان هه‌ندیکیان خۆشه‌ویست و پشتگیرو هاوکاری یه‌کترن (که ئە‌مه‌ش

سیفه‌تیانه): فه‌رمان به‌چاکه‌ ده‌دن و قه‌ده‌غه له خراپه‌ ده‌که‌ن و نوێژه‌کانیان به‌چاکی ئە‌نجام ده‌دن و زه‌کاتی

مالیشیان ده‌به‌خشن و گوێرایه‌ل و فه‌رمانبه‌رداری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن، ئا ئە‌وانه له ئاینده‌دا خوا

ره‌حمیان پێ ده‌کات و سۆزی ده‌بێت بۆیان، به‌راستی خوا بالاده‌ست و دانایه. وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ

مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾ خ‌وای گه‌وره به‌ئینی داوه به ئیانداران له پیاوان و له ئافره‌تان،

به‌وهی که باخه‌کانی به‌هشتیان پی ده‌به‌خشیت که چنده‌ها روبرار به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا ده‌روات و جاریه به به‌رده‌م کوشکه‌کانی‌ندا، هاو‌ری له‌گه‌ل ژیا‌نی هه‌میشه‌یی و نه‌پراوه‌تیا‌یدا، هه‌روه‌ها چنده‌ها جی‌که و ری‌که و کوشک و ته‌لاری خو‌ش و رازاوه‌ی تاییه‌تی له به‌هشتداو له‌ناو باخی چرو‌پ‌ری (عه‌دن) دا، له‌گه‌ل ره‌زامه‌ندی خوی گه‌وره‌دا، که له هه‌موو نازو نیعه‌ته‌کان به‌نرخ‌ترو گرنگ‌تره، ئه‌وه خوی سه‌رفرازیه‌کی زور گه‌وره و بی ئه‌ندازه‌یه. **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا أُولَئِهِمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾**

ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) دژی کافرو دو‌ورووه‌کان بجه‌نگه و تی بکوشه و توند و تی‌ژه له‌سه‌ریان، ئه‌وانه سه‌ره‌نجام و مه‌زل‌گه‌یان دوزه‌خه، ئای که سه‌ره‌نجامی‌کی خراپ و ناشینه. **يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُولَئِمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾** دو‌ورووه‌کان سو‌یند به‌خوا ده‌خون که قسه‌یه‌کی نابه‌جیان نه‌کردوه، که‌چی سو‌یند

به‌خوا به‌پاستی ئه‌وانه درو ده‌که‌ن، به‌لکو گو‌فتاری کو‌فرو بی باوه‌ری هات به‌ده‌میاندا، ئه‌وانه دو‌ای موس‌لمان‌بو‌نیان بی باوه‌ر بو‌ونه‌وه، خه‌ری‌کی (پیلان) و نه‌خشه‌یه‌ک بو‌ون به‌لام بو‌یان نه‌لواو پی‌ی نه‌گه‌یشتن که شه‌ید کردنی پی‌غه‌مبه‌ر بو‌و (ﷺ)، هیچ شتی‌ک ئه‌وانی تو‌وره نه‌کردوه، ته‌نها ئه‌وه نه‌بی‌ت: خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ئی‌انداریان ده‌وله‌مه‌ند و به‌هره‌وه‌ر کرد له فه‌زل و زیاده‌ری‌زی خو‌ی، جا ئه‌و دو‌ورو‌وانه ئه‌گه‌ر ته‌وبه بکه‌ن و له ره‌فتاری نادروستیان پاشگه‌ز ببنه‌وه ئه‌وه چاک‌تره بو‌یان، خو ئه‌گه‌ر پشت هه‌لکه‌ن و (هر خه‌ری‌کی نه‌خشه‌و پیلان بن) ئه‌وه بی‌گومان خوا سزای به‌ئازاریان ده‌دات له دنیاو قیامه‌تدا، که‌سیش یارو یاوه‌رو پشتی‌واییان نابی‌ت له زه‌ویدا. **وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾** له دو‌ورووه‌کان که‌ساتیک هه‌ن که په‌یمان و به‌ئینی به‌خوا داوه: سو‌یند به‌خوا ئه‌گه‌ر خوا مال و سامان و دارایمان پی‌به‌خشیت، به‌پاستی زه‌کات و خیری لی‌ده‌که‌ین و بی‌گومان له‌ری‌زی که‌سانی چاک و خواناسی‌شدا ده‌یین. **فَلَمَّا آتَاهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾** جا کاتی‌ک خوا له فه‌زل و به‌ره‌که‌تی خو‌ی پی‌یدان و به‌هره‌وه‌ری کردن، ئه‌وان ره‌زیلیان تیدا کردو پشتیان له به‌ئینه‌که‌یان کرد له‌کاتی‌کدا که ئه‌وان هه‌میشه له به‌ئین و په‌یمان پشت هه‌لکه‌رن. **فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا**

اللَّهِ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾ ئه‌وسا ئی‌تر به‌هو‌ی ئه‌و به‌ئین شک‌اندنه‌یانه‌وه، خوا نه‌خو‌شی دو‌ورو‌ویی له دل و ده‌روونیاندا چه‌سپاندو دامه‌زراند تا ئه‌و رو‌ژه‌ی ئاماده‌ده‌بن (له‌به‌رده‌م دادگای خوایدا) بو

لپرسینه‌وه، چونکه نافه‌رمانی و سه‌رپیچیان کړدووه له‌و به‌لینه‌ی که دایان به‌خواو و به‌هوی ته‌و‌شه‌وه که
 دروین ده‌کړد. **أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ** (۷۸) مه‌گه‌ر ئایا ته‌وانه
 نه‌یاند‌ه‌زانی به‌راستی خوا‌ی گه‌وره ئاگاداره به‌نپنی و چه‌و سرت‌ه‌یان؟ ئایا نه‌شیانده‌زانی که به‌راستی خوا
 به‌ته‌واوی زاناو ئاگایه به‌همو و نه‌پنی و شاراوه‌کان؟ **الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
 وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** (۷۹) ته‌و بی
 باوه‌رانه‌ی که پلار ده‌گرنه ته‌و ئیاند‌ارانه‌ی که زیاده به‌خشن له‌خیر کړندا به‌ویستی خو‌یان له‌ریگه‌ی خوا‌دا و
 پلاریش له‌ئیاند‌ارانی هه‌زار ده‌گرن که بیجگه له‌ره‌نجی شانی خو‌یان هیچی تریان ده‌ست ناکه‌ویت، ئینجا هه‌ر
 گالته‌شیان پیده‌کهن، ته‌وانه خوا توله‌یان لی ده‌سینیت و رپسویان ده‌کات، به‌هوی ته‌و گالته کړنده‌یانه‌وه و
 سزای به‌ئیش و ئازاریش به‌شیانه. **أَسْتَغْفِرَ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ
 يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ** (۸۰) ته‌ی پیغه‌مبه‌ر
 (ﷺ) داوی لیخوش بوون بو ته‌و دوو‌روونه بکه‌یت یان داوی لیخوش بوونیان بو نه‌که‌یت چوونیه‌که،
 ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر هفتا جاریش داوی لیخوش‌بوونیان بو بکه‌یت، ته‌وه خوا هه‌رگیز لیان خوش ناییت، ته‌وه
 چونکه به‌راستی ته‌وان باوه‌ریان به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه‌بوو، خوایش هیدایه‌ت و رپن‌ووی که‌سانی
 گونا‌ه‌کارو له‌سنوور ده‌رچوو ناکات. **فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا
 بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ**
 (۸۱) دوو‌رووه‌کان، ته‌وانه‌ی که به‌جیه‌یلران له‌ناو مه‌دینه‌دا شادمان بوون به‌دانیش‌ت‌نیان و دواکه‌وت‌نیان له
 پیغه‌مبه‌رو نه‌چوونیان بو غه‌زا، هه‌زیان نه‌کړد جیه‌ادو تیکوشان به‌خو‌یان و مالیان له‌پیناوی خوا‌دا بکه‌ن و به
 ئیاند‌ارانیان وت: له‌م گه‌رمایه‌دا ده‌رمه‌چن بو جیه‌اد، ته‌ی محمد (ﷺ) پپیان بلی: ئاگری دوزه‌خ به‌تینتر و
 به‌هیزتره له‌گه‌رمیدا ته‌گه‌ر تی بکه‌ن و بیرو هو‌شیان بخه‌نه‌کار. **فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا
 كَانُوا يَكْسِبُونَ** (۸۲) جا (وازیان لی به‌ینه) باکه‌می‌ک پپیکه‌ن (له‌دنیا‌دا) و ده‌ییت زور بگرین (له‌قیامه‌ت‌دا) له
 یاداشتی ته‌و کارو کړده‌وه‌یه‌ی ده‌یکه‌ن. **فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَعَذُّوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ
 تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَلَفِينَ** (۸۳)
 ته‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جا ته‌گه‌ر خوا (له‌غه‌زای ته‌بووک) توی گه‌راند‌ه‌وه بو مه‌دینه، پاشان ده‌سته‌یه‌ک له‌و
 (دوو‌روو دنیا په‌رستانه) مؤله‌ت‌یان لی خواست‌یت تا له‌ئاینده‌دا به‌شدار‌ی غه‌زا بکه‌ن و ده‌رچن له‌گه‌ل ئیوه‌دا،

ٺهوه ٽوش پٺيان بلي: ٽيتر ههريز له گهل مندا ده رناچن و ههريز نايټ له گهل مندا بجهنگن دژ به دوژمن،
 چونکه به پراستی ټيوه له سهره تاوه رازی بوون به دانیشن و نه هاتن، ده ٽيتر ههريز دانیشن له گهل ٺهوانه دا که
 مانه وهو دواکه وتن و نه هاتن. **وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ**
وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ (۸۴) هيچ کات له سهر هيچ کهس لهو دووړو وانه نويژ نه کهي که مرد، له سهر
 گوړه کهشي مه وهسته، چونکه به پراستی ٺهوانه باوهريان به خواو به پيغه مبهري کهي نه بوو و مردیشن له کاتيکدا له
 دين ده رچوو بوون. **وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ**
أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ (۸۵) ټه ي پيغه مبهري (ﷺ ټه ي ټياندار) مال و سامان و نه ويان سهر سامت نه کات
 به باشيان بزانيت، چونکه به پراستی خوا ههر دهيه ويټ له ژياني دنيدا تووشي به لاو سزيان بکات له ريگه ي
 مال و سامان و نه ويانه وه و گيانيان دهريټ، له کاتيکدا که ټهوان بټ باوهري. **وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا**
بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعِذْنَاكَ أُولَ الْأَطْوَالِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُن مَعَ الْقَاعِدِينَ (۸۶) کاتيکيش
 سووره تيک له قورټان دابه زيټريټ و (داوايان لي بکات) که باوهري به خوا بهين و له گهل پيغه مبهري کهيدا جيهاد
 بکهن و تي بکوشن و پچن بو غزا، ټهوه دهسه لاتدارو سهرمايه داره کانين (دووړو وهکان) موټهټ لي ده خوازن و
 ده ټين: وازمان لي بينه تا له گهل په ککهوته و دانیشن تووه کاند بين. **رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ**
عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ (۸۷) سهيره ټهو - به ناو پياوانه - رازی بوون که له گهل پيره ژناندا بن و بميننه وهو
 دليان موري به سهردا نرابو، ټهوانه (له حقيقه تي ټاين و پاداشتي جيهاد) حالي نين و ټينگاهن. **لَكِنَّ الرَّسُولَ**
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۸۸)
 به لام پيغه مبهري (ﷺ) و ټهوانه ي که له گهلدا باوهريان هيناوه، جيهادو تيکوشانيان کردووه (بو چه سپاندني ټايني
 خوا) به مال و سامان و گيانينه وه، ټا ټهوانه ههر چي خيرو خوشي ههيه به شيانه و ټهوانه سهر فرازو سهر بهريز
 و رزگارن. **أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ** (۸۹) ټهو
 به خته وهرانه خوا چهنده ها باخي به ههشتي بو ټاماده کردون که چهنده ها روبرار به ژير (دره خته کاني و به بهردهم
 کوشکه کانيدا) دهروات، هاوري له گهل ژياني هه ميشه يي و نه پراوه تيايدا، ټهو سهر ټه نجامه سهر کهوتن و
 سهر فرازيه کي زور گهوره يه. **وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ**
سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۹۰) له کاتي غزاي ته بووکدا پاکانه کهران له يبابان نشيناني عهره ب

هاتنه خزمهتی پیغهمبهر (ﷺ) بو ئهوهی مؤلّتیان بدریّت که نهچن بو جیهاد، ههروهها ئهوانیش که دروایان لهگهڵ خواو پیغهمبهرهکهیدا دهکرد دانیشتن و بهشداری غهزا کهیان نهکرد، ئهوانهی که بی باوهر بوون لهناو ئهوانهدا لهئایندهدا سزایهکی پر ئیش و ئازاریان تووش دهیّت. **لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ** (۹۱) لاوازو نهخۆش و ئهوانهش که خهرجییان دهست ناکهویّت، هیچ گوناھو گلهیهکیان لهسهر نیه (له بهشداری نهکردنی غهزادا) کاتیکی دلسۆز بن بو خواو پیغهمبهرهکهی، لهسهر ئهو چاکهخواز و پاکانه هیچ جوړه گلهی و رهخنهیهک نیه، خوای گهوره لیخۆش بووه و میهربانیشه. **وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَيْنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَرْنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ** (۹۲) ههروهها گلهی و رهخنه نیه لهسهر ئهو کهسانهی که دین بو لای تو بو ئهوهی ولاخی سواریان بو پهیدا بکهیت و بین بو جیهاد، تۆش دهلییت: هیچ شک نابهم تا بتاندهمی بو سواری (ئیتز به ناو میدی) گهرا نهوهو چاویان فرمیسی لای دهڕزا له خهفتهدا ئهسیرینی لای دهباری چونکه هیچ شک نابهن بیهخشن و خهرجی بکهن (له پیناوی خوادا، چون له غهزا دواکهوتن).!! ﴿ج ۱۱﴾ **إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ** (۹۳) بهلکو تنهها گلهی و رهخنه لهسهر ئهوانهیه که مؤلّت لای دهخوازن و خو ده دزنهوه، له کاتیکیدا که دهوله مهند و دهست رویشتو ویشن، رازین لهگهڵ پیره ژنان و پهککهوتوانداین و بمینهوه، خوایش موری ناوه بهسهر دلیاندا، بویه ئهوانه نازانن (خیر له چیدایه). **يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ** (۹۴) کاتیکی ئیوه له غهزا دهگهڕینهوه دوورپوهکان دین بو لاتان و داوای لای بووردنتان لای دهکهن!! پێیان بلای: داوای لای بووردن مهکهن، ههڕگیز باوهرتان پیناکهین، خوایش ئاگاداری کردووین له ههموو ههوال و ههلس و کهوت و گوفتار و نیهتیکتان، له ئایندهدا خوا و پیغهمبهرهکهی کارو کردهوتان دهبین (لهسهر کوفر دهمیننهوه یاخود پهشیان دهبنهوه؟)، پاشان دهبرینهوه بو لای ئهو زاتهی که زانا و ئاگای پهنهان و ئاشکرایه، ئینجا ئاگادارتان دهکاتهوه بهو کارو کردهوهیهی که دهیکهن. **سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا أُنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا وَنَهُمْ**

جَهَنَّمَ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ که ئیوه گه‌رانه‌وه (له غه‌زا) بۆ لایان سویندتان بۆ ده‌خۆن به‌ خوا بۆ ئه‌وه‌ی وازیان لی بهین و سه‌رزه‌نشیان نه‌که‌ن، جا ئیوه‌ش وازیان لی بهین و پشتیان تیبه‌که‌ن، چونکه به‌راستی ئه‌وانه (دل و ده‌روون) پیسن، شوین و جیگه‌یان دۆزه‌خه له پاداشتی ئه‌و کارو کرده‌وه‌ی که ده‌یانکرد. **يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ** ﴿٩٦﴾ هه‌ر سویندتان بۆ ده‌خۆن تا لییان رازی بن و چاوپۆشییان لیبه‌که‌ن، خو ئه‌گه‌ر ئیوه رازی بن لییان، ئه‌وه ییگومان خوا له کهسانی له ئاین ده‌رچوو رازی نایت. **الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ** ﴿٩٧﴾ زۆربه‌ی عه‌ربه‌ کۆچه‌ری و دێهاتی و بیابان نشینه‌کان (له عه‌ربه‌ شارنشینه‌کان) دل ره‌قترن له‌ باره‌ی کوفرو دوورووییه‌وه (چونکه دوورن له سه‌رچاوه‌کانی زانست و مه‌ده‌نیه‌ته‌وه)، شایسته‌ترن ئه‌و سنوورانه نه‌زانن که: خوا ناردوو په‌تیه‌ خواره‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ده‌رباره‌ی حه‌لال و حه‌رام) خوی گه‌وره‌ش زانا و دانا به‌ (به‌ بنده‌کانی). **وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمُ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ** ﴿٩٨﴾ هه‌ر له‌و عه‌ربه‌ بیابان نشینه‌، که‌سانیک هه‌یه که ئه‌وه‌ی ده‌یه‌خشیت به‌سه‌رانه و غه‌رامه‌ی ده‌زانیت چاوه‌پێی ئه‌وه ده‌که‌ن چه‌نده‌ها به‌لاو ناخۆشی بیته سه‌رتان، یاخو مه‌ینه‌تی خراپ به‌سه‌ر ئه‌واندا بیت، خواش هه‌میشه بیسه‌ره (به‌ گوشتاریان)، زانا به‌ (به‌ نیه‌تیان). **وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ ۗ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ** ﴿٩٩﴾ له‌و عه‌ربه‌ بیابان نشینه‌ که‌سانی تریان هه‌یه که ئیان و باوه‌ر به‌خواو به‌پۆژی دوا به‌هین و ئه‌وه‌ی خه‌رجی ده‌که‌ن و ده‌یه‌خشن به‌چه‌نده‌ها هه‌نگاوی نزیک بوونه‌وه‌ی لای خوی داده‌ین و بۆ ئه‌وه‌ی به‌هرمه‌ند بن له چه‌نده‌ها دوعای خیری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، - ئاگادار بن - به‌راستی ئه‌و به‌خشینه‌یان مایه‌ی سه‌رفرازی و نزیک بوونه‌ویه‌یه له‌ خواوه، سه‌رئه‌نجام خوا ده‌یانخاته ژیر سایه‌ی ره‌حه‌تیه‌وه، به‌راستی لیخۆشبوو مه‌ره‌بان. **وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ** ﴿١٠٠﴾ خوی مه‌ره‌بان له‌وانه‌ی که پێشکه‌وتن و یه‌که‌م که‌س بوون له ئیسلام بوون و خزمه‌ت کردنی ئیسلامدا له‌کاروانی کۆچه‌ران و پشتیوانان و ئه‌وانه‌ی که به‌ ریکوپێکی شوینیان که‌وتوون، رازی بووه‌و ئه‌وانیش له‌و رازی بوون، باخه‌کانی به‌هه‌شتی بۆ ئاماده‌ کردوون که چه‌نده‌ها پووبار به‌ به‌رده‌م کۆشکه‌کانی و به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا ده‌پوات، هاوپی له‌گه‌ڵ نه‌مريدا

بۆ ھەمیشەش تیايدا دەمیننەو، ئەو سەرئەنجامە سەر کەوتنیکى زۆر گەورەیه. **وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى اللَّفْاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ** ﴿١١١﴾ لەو ناوچانەى دەووروبەرتان ھەندى عەرەبى بیابان نشینی دوو پروو ھەن و ھەندى لە دانیشتوانى شار (المدينة) راھاتوون لەسەر دوو پرووی و زرنگن لەو بارەىو، تۆ (ئەى پیغەمبەر ﷺ) نایانناسیت، بەلکو ئیمە دەیانناسین، لەمەودوا ئەوانە ھەر لە دنیا دا دوو جار ئازاریان دەدەین، پاشان دەبرینەو بەرەو سزاو ئازاریکی زۆر سەخت و دژوار. **وَعَاخِرُونَ أَصْحَابُ عَذَابٍ مُّثْلِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَعَاخِرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ** ﴿١١٢﴾ بیجگە لەوان کەسانیکى تریش ھەن کە دان بە گوناھو ھەلەکانیدا دەنن و کرداری چاک و کرداری خراپیشیان تیکەل کردوو، ئەمانە نزیکە خوا تەوبەیان لى وەرگریت، چونکە بەراستی خوا لیخو شبوو میەرەبانە. **خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ** ﴿١١٣﴾ لە ھەندى مال و سامانى ئەو (ئیماندارانە) زەکات و خیر وەرگری، چونکە دەبێتە ھۆى خاوین کردنەو ھى مالەکانیان و پاککردنەو ھى دل و دەروونیان و دوعای دابارینی پەرحەت بکە بەسەریاندا و ئەگەر مردیشن نوێژیان لەسەر بکە، چونکە بەراستی دوعا نوێژ کردنى تۆ مایەى دنیایى و ئارامى یە بۆیان، خواش ھەمیشە بیسەر و زانایە. **أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْتَوَّابُ الرَّحِيمُ** ﴿١١٤﴾ ئایا نەیانزانوو کە بەراستی خوا خۆى تەوبە قبول دەکات لە بەندەکانى و ھەموو خیر و سەدەقە یەکیشیان لى وەرەگریت و بەراستی خوا خۆى تەوبە وەرگرو میەرەبانە. **وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ** ﴿١١٥﴾ بەو خەلکە بلێ: ئیو ھەرچى دەتوانن لە کارو کردەو ئەنجامى بدن، چونکە خوا کارو کردەوتان دەبینیت و (ئاگادارە بە نەینى و ئاشکرای)، ھەروەھا پیغەمبەرەکەشى (ئاگادار دەکات کاتیک لە ژياندا یە، دواى وەفاتیشى بۆ خواى گەورە ئاسانە کە نیشانى بدات)، ھەروەھا ئیماندارانیش (ئاسەوارو دەرئەنجامى دەبینن)، پاشان دەگەرێننەو بۆ لای ئەو خوا یە کە زانایە بە نەینى و ئاشکرا، ئەوسا ئاگادارتان دەکات لە ھەموو ئەو کارو کردەوانەى کە ئەنجامى دەدەن. **وَعَاخِرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرٍ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ** ﴿١١٦﴾ کەسانیکى تریش ھەن (لە بەجى ماوێکان) ئەنجامى کردەویان دواخواو بۆ فەرمانى خوا، یان سزایان دەدات (ئەگەر بەردەوام بن لەسەر دوو پرووی) یاخود تەوبەیان لى وەرەگریت (ئەگەر پەشیان بن)، خواى گەورەش ھەمیشە

زاناو دانایه. **وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٧٧﴾** ئەو (دوو پروووهانی) که مزگوتیکیان دروستکرد له بهر زهرهردان و بلاوکردنهوێی بێ باوه‌ری و دووبه‌ره‌کی به‌ریاکردن له‌تیوان ئیئانداراو بو چاوه‌پروان کردنی هاتنی ئەو که‌سانه‌ی که پێشتر دووژمنایه‌تی و جه‌نگیان دژی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کرد و ییگومان سویند ده‌خۆن که: ئیمه‌ ته‌نها مه‌به‌ستمان چاکه‌ بووه‌، (له‌ کاتی‌که‌دا) خوایش شایه‌تی ده‌دات که به‌پراستی ئەوانه‌ دروژن. **لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٧٨﴾** هه‌رگیز له‌و مزگوته‌دا پامه‌وه‌سته‌ بو نوێژ کردن (چونکه‌) به‌پراستی مزگوتیک شایسته‌یه‌ که تو‌ تیایدا بوه‌ستیت بو نوێژ کردن تیایدا که هه‌ر له‌ یه‌که‌م روژه‌وه‌ له‌سه‌ر بنچینه‌ی ته‌قواو خواناسی دروست کراوه‌، (چونکه‌) له‌و مزگوته‌دا چه‌ند که‌سانیکێ مه‌ردی تیادایه‌ که زۆر چه‌ز ده‌که‌ن خۆیان خاوین پابگرن (له‌ ده‌روون و پوا‌له‌تدا)، خوایش به‌رده‌وام ئەوانه‌ی خۆش ده‌وێت که خۆیان پاک پاده‌گرن. **أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٧٩﴾** جا ئایا ئەو که‌سه‌ی که مزگوت و کارو شوینی له‌سه‌ر بنچینه‌ی ته‌قواو له‌ خوا ترسان دروست کرد بی‌ت و په‌زامه‌ندی خوا‌ی مه‌به‌ست بی‌ت چاک‌تره‌؟! یاخود ئەو که‌سه‌ی که بینای مزگوت شوین و به‌رنامه‌ و کاری له‌سه‌ر لیواری که‌نده‌لانیکی بێ هیژ و پروخوا دامه‌زراند بی‌ت، ئینجا له‌گه‌ل خۆیدا پڕوخیته‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌، خوا‌ی که‌وره‌ش پڕی‌ئووی ئەو ده‌سته‌ سه‌ته‌مکاره‌ ناکات. **لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨٠﴾** ئەو بینایه‌ی دوو‌پرووه‌کان دروستیان کرد به‌رده‌وام هۆی گومان و زیاد بوونی دله‌ پراوکییه‌ له‌ دلیاندا، هه‌تا ئەو کاته‌ی که دلیان ده‌پچرێت و ده‌مرن، ییگومان خوا زانایه‌ (به‌ پیلا‌نی دوو‌پرووه‌کان) دانایه‌ (له‌ هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ و پووج کردنه‌وه‌یاندا). **إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٨١﴾** به‌پراستی خوا، گیان و مالی له‌ ئیئانداران کپویه‌ به‌وه‌ی که به‌هه‌شت بو ئەوانه‌و به‌شیانه‌ (به‌پراستی په‌روه‌ردگاریکی به‌خشنده‌یه‌، هه‌ر خۆی به‌خشینه‌ری گیان و مال و سامانه‌، که‌چی ئاوا مامه‌له‌ ده‌کات له‌گه‌ل ئیئاندارانداو نرخیکی نه‌پراوه‌، نرخیکی زۆر که‌وره‌ی بو پریارداووه‌، کاتی‌که‌ له‌ پیناوی ئەودا ده‌یه‌بخشن) ئەوانه‌ ده‌جه‌نگن له‌ پیناوی ئایینی

خوادا، دوزمنانی ئاینی خوا ده کورن (له گوره پانی جه نگدا)، یان ده کورن و (شهید ده کرین)، ئەو پاداشت و بەلێنه به پراستی له سەر خوایه و باس کراوه له تهورات و ئینجیل و قورئاندا، جا کئی ههیه به قهدهر خوا به وه فاو به ئەمه که بێت بۆ جی به جیکردنی به لێنه کانی، که واته زۆر دلخۆش و کامهران بن بهو مامه له یه که ئەنجامتانداوه و بهو فروشتن و کرپنه ی که له سهری ریککه وتوون، بێگومان ههر ئەوه شه سهر فرازی و سهر کهوتنی نه پراوه و بێ سنوور. **التَّائِبُونَ الْعَبِيدُونَ الْحَمِيدُونَ السَّاجِدُونَ**

الْأَمِيرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ جا ئەوانه ی ئەو مامه له یه ده کهن پێشتر بهم سیفته پیرۆزانه خویان رازاندۆته وه : تهو به کارن و له هه له کانیان په شیامن، خوا به رستن (له هه موو هه لس و کهوتیاندا)، سوپاسگوزارن (له سهر هه موو نازو نيعمه تیک)، که پڕۆکن (له سهر زه ویدا، ئەندیشه و بیرو هۆش به کار ده بینن بۆ بیر کردنه وه له بونه وه رو ده ور به ر)، سوژ ده به رو کرپوش به رو نوێژ خوین، فرمانده رن به هه موو چاکه یه ک، قه ده غه ی خراپه و هه موو نادروستیه ک ده کهن و پارێزهرن بۆ سنوور ه کانی خوا و قه ده غه کراوه کانی، ئینجا مژده بده به ئیانداران (ئەوانه ی ئەو سیفاتانه له خویاندا ده هیکنه دی).

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ بۆ پیغه مبه رو ئەوانه ی که باوه ریان هیناوه، ره وانیه داوای لی خوشبوون بۆ موشریک و هاوه لگه ران بکه ن ههر چه نده ئەوانه خزمی نزیکیش بن، دوا ی ئەوه ی که بۆیان پروون بۆته وه که به پراستی ئەوانه نیشته جینی دۆزه خن (به هوی بی دینی و تاوان و گونا هیانه وه). **وَمَا كَانَ أَسْتَغْفَرُ لِإِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا**

عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ جا دوا ی لیخۆش بوونی ئیبراهیم بۆ باوکی له بهر به لێنیک بوو که پێی دابوو، کاتیک بۆی ده رکهوت به پراستی باوکی دوور منی خوایه، ئیتر خۆی لی بهری کرد، به پراستی ئیبراهیم زۆر به سۆزو دل نه رم بوو و زۆر خاوه ن حیلیم بوو. **وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ** ﴿١١٥﴾

هه رگیز خوا که سانی ک گومرا ناکات دوا ی ئەوه ی که هیدایه تی داو، هه تا بۆیان پروون نه کاته وه که ده ییت له چی خویان پاریزن، به پراستی خوا به هه موو شتی ک زانایه. **إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي**

وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ به پراستی ههر بۆ خوایه خاوه نداریه تی ئاسمانه کان و زهوی، ئەو خوایه زیان ده به خشیت و مردنیش پێش ده هیئت، هه رگیز جگه له خوا که ستان ده ست ناکه ویت که یارو یاوه رتان بێت و پشتیوانیتان لی بکات. **لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ**

الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾ سویند به خوا به راستی خوا تهوبه ی قبول کرد له پیغه مبهرو کوچهران و پشتیوانان، نهوانه ی که شوینی پیغه مبهرو کهوتن له کاتی سه غله تی و تهنگانه دا (له غزای تهبووکدا)، دوی نهوه ی که خهریک بوو دلی دهسته یه کیان له خشته بچیت و (بیزاری دهرپریت)، لهوودوا تهوبه و په شیانی نهوانیشی قبول کرد، چونکه به راستی نهو په روهردگاره به سوزو میهره بانه له گه لیاندا. **وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾** هه روه ها تهوبه ی نهو سی که سه شی وهرگرت که (له غزای تهبووک) دواخران دوی نهوه ی که زهوی چهنده فراوانه لیان تهنگ بووه، خویشیان له خوین بزار بوون، دلنیاش بوون که هیچ په نایه ک نیه (له خه شم و قینی خوا بیانپاریزیّت) جگه لهوه ی خوین بدهنه په نای نهو زاته، پاشان تهوبه ی لی وهرگرتن، تا تهوبه بکه ن، به راستی ههر خوا تهوبه وهرگرو میهره بانه. (له غزای تهبووکدا سیان له هاوه لان بی هیچ بیانویه ک خوین دواخست که بریتی بوون له {که عبی کوری مالیک} و {مه راره ی کوری ره بیع} و {هیلالی کوری ئومه بیه}، کاتیک پیغه مبهرو ﷺ که رایه وه، دوو پرووه کان ده هاتن و ههریه ک به بیانویه ک پاکانه یان ده کرد، به لام نهو سی ئمانداره هیچ بیانویه کیان نه بوو، دانیان به هه له ی خویندا نا، پیغه مبه ریش ﷺ فه رمانیدا که کهس قسه یان له گه لدا نه کات و ده بیّت نه چن به لای خیزانه کانیدا، نه م ته می کردنه ش، په نجا شهوی خایاند. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾** نه ی نهوانه ی ئمان و باوه رتان هیناوه له خوا بترسن و پاریزکار بن، هه ول بدن هه میشه له گه ل راستگوین و راستاندا بن. **مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَٰلِك بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾** رهوا نه بوو بو دانیشتوانی مه دینه و بیابان نشینانی دهو روبه ری دوا بکهون (له جیهاد و غزا) له خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ و خوین خوشتر بویت لهو، چونکه نهوه به راستی هیچ تینویه تی و ماندوو بوون و برسیته کیان تووش نه ده هات له پیناوی خوادا (به زایه بچیت) و نه ده چونه هیچ شوینیک و پینان نه ده خسته هیچ جیه ک بی باوه ران پی سه غله ت بن و ده ستیان له هیچ دوژمنیک نه ده وه شان، که نه بیته هو ی نهوه ی به کارو کردهویه کی چاک بوین تو مار نه کریت، به راستی خوا پاداشتی چاکه کاران به زایه نادات. **وَلَا يُنْفِقُونَ**

نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦١﴾
 ههروهها هیچ به خششیکیان پیشکەش نەدەکرد بچوک یان گەورە و بەهیچ دۆل و شیویکدا تی نەدەپەڕین،
 بە چاکە بۆیان تۆمار نەکریت، تا خوا بەچاکترین شیوە پاداشتی ئەو کردەوانەیان بداتەووە که دەیانکرد. **وَمَا كَانَ**
الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَأَفٍّ فَلَوْ لَا نَفَرْنَا مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٦٢﴾ جا ڕەوا نیه هەرچی ئیامداران هەیه بەجاریک یچن بۆ غەزا (یان بۆ
 هەرکاریکی پیویست)، دەی بۆچی لە هەر هۆزو دەستەیهک، کەسانیک نەچوون بۆ خویندن تا شارەزاین لە
 ئاین تینگەن و فیڕ بین و قەومەکەشیان تینگەیهن و فیڕیان بکەن کاتیکی کە گەرانهووە بۆ لایان، بۆ ئەوێ
 ئەوان هوشیار ببنەووە خۆیان بپاریزن لە گوناھو خوا لە خۆ نەڕەنجین. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ**
يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٦٣﴾ ئەو ئەوانە ی باوەرپان
 هیناووە بچەنگن دژی ئەو بی باوەرپانە کە لێتان نزیک دەبنەووە بەدەورو بەرتاندا (نیازی شەر فرۆشتیان هەیه)
 و باتوندو تیژی و هیزو تواناتان تیدا بەدی بکەن، بشارن بەراستی خوا یارو یاوهری پارێزکارانە. **وَإِذَا مَا**
أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٦٤﴾ کاتیکیش سورەتیک لە قورئان دابەزیئرا، هەندیک لە (دووڕووەکان بەگالته پی کردنەووە)
 دەلین: کێتان ئەم سورەتە باوهری زیاد کردووە؟! جا ئەوانە ی کە باوەرپان هینا بوو ئەوهندە ی تر ئیمان و
 باوهری پتەو تر کردن، ئەوانیش مژدە بەیەکتر دەدەن (دەربارە ی سەرکەوتن و خوشی هەردوو جیهان). **وَأَمَّا**
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٦٥﴾ ئەوانەش کە نەخوشی بی
 دینی و دووڕوویی لە دلیاندا یە، ئەووە سەرباری پیسی و ناپوختی خۆیان ئەوهندە ی تر سورەتە کە پیسی و
 ناپوختیان زیاد دەکات، دەشمرن لەکاتیکدا کە بی باوەرپان. **أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ**
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٦٦﴾ ئایا (دووڕووەکان) نابین و نازانن بەراستی ئەوان لە هەموو
 سالیکیدا جاریک یان دوو جار تاقی دەکرینەووە، پیلان و نەخشەیان دەردەکەوێت و (سووک و ریسوا دەبن)،
 پاشان تەوبە ناکەن و پەشیمان نابنەووە یاداوهریش وەرناگرن و ئەوان بیرناکەنەووە. **وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ**
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٦٧﴾
 کاتیکیش سورەتیک لە قورئان دابەزیئرا (ئەوان سەغلەن)، ئەووە هەندیکیان تەماشای هەندیکی تریان دەکەن

(حهز ده‌که‌ن زوو ئه‌و شوینه جی بهیلن، به‌چه یان به‌ئیشاره‌ت) ده‌لین: ئایا هیچ که‌س ده‌تانبینیت (له ئیانداران)، پاشان به‌نهنی خویان دزیه‌وه‌و رویشتن، له‌کاتی‌که‌دا خوی بالاده‌ستیش دلی ئه‌وانی وه‌رچه‌رخاندوه‌و، چونکه به‌راستی ئه‌وانه که‌سایتکن که‌تی‌ناکه‌ن و‌حالی نین (ناشیانه‌و‌یت تیگه‌ن). **لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ** ﴿١٢٨﴾ ئه‌ی خه‌لکینه سویند به‌ خوا بیگومان پیغه‌مبه‌ریکتان بۆ ره‌وانه‌ کراوه که‌ هه‌ر یه‌کی‌که‌ له‌ خۆتان، زۆر سه‌خته به‌لایه‌وه‌ تووش بوونتان به‌به‌لاو ناخۆشی، زۆر به‌ته‌نگیشتانه‌وه‌یه و‌ په‌روشه‌ له‌سه‌رتان، زۆر دلسۆزی ئیانداران و‌ میه‌ره‌بان و‌ دلۆفانه‌ بۆیان. **فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ** ﴿١٢٩﴾ جا ئه‌که‌ر ئه‌وانه (له‌که‌ل ئه‌و هه‌موو دلسۆزی و‌ میه‌ره‌بانه‌ی تۆدا) هه‌ر پشت هه‌لکه‌ن و‌ گویت بۆ نه‌گرن، ئه‌وه ئیتر تۆ بلی: من خوام به‌سه‌ یارو یاوه‌رم بێت، که‌ پشتگیرو یاریده‌ده‌رم بێت، هیچ خواجه‌ک نیه‌ جگه‌ له‌و، هه‌ر پشت به‌و ده‌به‌ستم، ئه‌و زاته‌ش په‌روه‌ردگاری عه‌رشی که‌وره‌یه.